

DEBATTFORUM

BESÖK I CAUX

3 mån efter hans besök i Caux publ. den

Kyrkornas världsråds stora europakonferens i Lausanne. En tysktalande man rycker mig i rocken, hälsar från en av mina svenska vänner som med sin fru vistas på Caux, MRA:s Kreml, 5-6 mil därifrån. Tysken var inte säker på vad vännen hette men en sak var han säker på: "vännen" ville rysligt gärna att vi, min fru och jag, kom över och hälsade på. Vi tackade ja, en bil skulle hämta oss om några timmar.

Under bilfärden blev det klart, att "vår svenske vän" var en stockholmspräst, som jag aldrig hade träffat...

Nåja, vi tyckte att en bilfärd till Caux ändå kunde ha sitt intresse — vi hade ju hört en hel del om den andliga jiu-jitsu, som bedrevs där. Så vi svalde förtretet över den propagandamässiga enleveringen och njöt av den vindlande serpentinuppgångningen från Montreux till önnästet Caux, medan vi hörde förbi de tre värdarnas klagan över Kyrkornas världsråds "kommunistinfiltrerade" Lausannekonferens och den "stora hunger" efter en ideologi som de 1800 deltagarna hyste och som ingen där kunde stilla. Vi hade beslutat oss för att vara positiva i dag, och vi var ju på utflykt till "vänner" — så varför debattera!

Vidunderligt skön trakt MRA valt att förvandla världen ifrån. Jag sa till vår chaufför: "MRA gör det alldeles för lätt för sig vilken hårdfjälld direktör om helst måste bli förvandlad efter en vecka här uppe!"

Vår "vän" tog emot, och strax satt vi i teatersalongen och såg en av Peter Howards pjäser. Sedan släpades jag runt och blev föreställd för folk från alla delar av världen.

En äldre man, en av Buchmans tidigaste medarbetare och en bland de främsta "begåvningarna" i Caux-staben, började genast fråga om homosexualiteten bland Stockholms ungdom. Jag svarade litet svävande, att denna just nu kanske inte var det största ungdomsproblemet hos oss. Ajo, svarade han, den är nog

ett personligt problem för oss litet var — eller hur? Han spände ögonen i mig och väntade på svar. Jag förstod i min enfald inte vart han ville komma och svarade avvaktande: "Det är tänkbart." På mannens sliskiga skrott begrep jag emellertid; han triumferade över att han nu hade avslöjat min moraliska brist — min vreda rodnad var naturligtvis bara ytterligare ett bevis — oss homofiler emellan.

Jag visste då ännu inte, att MRA för närvarande delar upp sina motståndare i kommunister och homosexuella — där dessa begrepp inte sammanfaller.

Vi inviderades till middag, och placéerades tillsammans med våra svenska "vänner" samt en cyriot och en färgstark man



Pastor Rune Pär Olofsson skildrar i detta debattinlägg sina intryck från ett besök i MRA:s högkvarter i CAUX.

från Nigeria. Plus tysken, som visade sig vara tvättakta norrman. Och så började bombardemanget. Jag fick på nytt veta, att den ekumeniska konferensen var starkt kommunistinfiltrerad, att ledarna var förledda av den ryska propagandan om fredlig samexistens — det fanns för all del en delegation från Moskva i Lausanne — samt att en av huvudtalarna, känd engelsk socialdemokrat och parlamentsledamot, var kommunist, en av de farligaste i Europa. Därtill var han straffad för homosexualitet två gånger. Det sistnämnda sas inte vid bordet utan "mellan fyra ögon" —

det befanns senare att minst fem lausannedelegater, som de dagarna hade med MRA-are att göra, fick den upplysningen "mellan fyra ögon".

Ater till middagen. Varför gjorde inte svenska kyrkan något för att få bort Gustav V? Det följande meningsutbytet avbröts av cyrioten, som berättade storyn i det skådespel, med vilket han hade turnerat, och som efter vad jag kunde förstå hade förvandlat den japanska politiska situationen...

Innan den märkliga taffeln bröts, meddelade svensken, att det strax skulle visas en film, som vi absolut måste se. Jag svarade, att jag måste vara åter i Lausanne så pass snart att jag inte hann stanna. Ett viskande samtal mellan våra värdar utföll så att jag inte kunde bli skjutsad tillbaka i bil förrän efter filmens slut. Men gick det inget tåg? Prästen skaffade en tidtabell. Nej, inte förrän tre kvart efter det filmen börjat — och filmen tar bara en timme! Jag frågade envist: Går det inget tåg tidigare? Prästen tittade efter ännu en gång: Nej, tyvärr.

Men varför viskade ugglorna i mossen? En stund senare stod jag i receptionen och tittade själv på tågtiderna. Visst gick det tåg tidigare än vad jag fått besked om! Vi skulle mycket väl ha hunnit med det, när jag frågade. Det är så välgörande med absolut ärlighet...

Nu hade tåget gått från Caux. Men jag såg, att om vi tog en bil ner till Montreux, skulle vi ännu hinna med god marginal. Det besvärliga var, att min fru hade försvunnit. Prästfrun hade dragit iväg med henne för att vila ett slag. Jag letade överallt. Jag sprang genom korridorer och rum med en kvävande känsla av fångenskap. Detta är Kreml!

Att leta var meningslöst. Prästen lugnade mig. Vi sätter oss här utanför biografialongen, så kommer nog våra fruar strax. Ingen kom. Just innan ljuset släcktes, gick jag för tredje gången in i biografen och spejade. Där satt "våra fruar".

Propagandan hade bestämt: vi skulle se filmen. Vi såg den inte. Vi övertalade chauffören som körde oss från Lausanne att ta oss ner till Montreux. Han hade gott om tid.

Hur kunde det nu komma sig. Att ett upplagt charmanfall mot min ringhet fick sådana negativa konsekvenser? Jag kom till Caux utan entusiasm men med relativt vid marginal för omprövning av min hållning till MRA. Jag lämnade mina värdar efter 4 1/2 timme som svuren motståndare till MRA, besluten att

bekämpa rörelsen var jag kommer åt. Var propagandarobotarna illa uppdragna den dagen?

Besynnerligt nog tycks MRA-arnas andliga våldtäktsförsök höra till metoden också i övriga fall jag stött på. En ledande svensk frikyrkoman tillfrågades raskt: "Nå, vilket är ert problem, män eller kvinnor?" En finländsk student, som ett tag bodde på Caux, uppsöktes varje morgon av två MRA-are, som pratade med honom om homosexualitet och försökte få honom att "bekänna" sin egen last på detta område. Homosexualitet låg studenten helt fjärran, vilket han också förklarade. Men hjärntvätten fortsatte på precis samma vis, dag efter dag, tills homosexualiteten blev ett verkligt problem för studenten och han inte kunde tänka på annat.

En annan toppfigur i den svenska frikyrkligheten gästade med sin fru Caux för en längre period. Långt innan planerat lämnade de stället, flydde i panik från bagage och tillhörigheter, utan att våga säga adjö. Politrukövervakningen, de moraliska "avslöjandena" och miss-tänkliggörandet av svenskar de kände blev för mycket för dem. Om denne allmänt aktade och fine man heter det nu när man träffar MRA-are: Han gjorde moralisk bankrutt på Caux och därför flydde han. Jag vet, att man kommer att säga så om mig också. Kritik av MRA bottnar nämligen alltid i synd, aldrig i saklighet!

RUNE PÄR OLOFSSON

STULEN



Inbrott i bokhandel

Vid inbrott i Elgers Bokhandel i Stockholm stal man som vanligt dyrare reservoarpenor samt ovanligt nog en bok: den nya Hitler-biografien.

Värd också att köpa!

32.—, inb. 38.— + oms.

TIDEN

x Frances Embelring

*Hitlers porträtt på skivan
hda som RPO-arkivets mest
är en utmärkt bok, när
ideologi!*